

HOGYAN LEGYEK FALKAVEZÉR?

Mi az, amit a kutyánkkal mindig be kell tartatni, hogy megértse, mi vagyunk a falkavezérek? Ha ezek a viszonyok tisztázottak, hatásukra a kutya viselkedése mind az agresszió vagy félelem, mind az engedelmesség tekintetében hihetetlen pozitív változásokon mehet keresztül.

A következőkben leírt gyakorlatok nem 1-2 hétre szólnak, hanem a kutya egész életére. A kutya nem ember (bármennyire is szeretnék néhányan úgy kezelni), így nekünk kell megtanulnunk kutyául gondolkodni, hogy kapcsolataink mindig felhőtlen lehessen. A kutya számára ezek a gyakorlatok nem kínzások; nem bántják a lelkét, nem úgy működnek, mintha emberrel tennénk ugyanezeket, hanem számára természetes, az ösztönével, a falkaszellemmel egyező dolgok, amelyekkel a természetben (egy kutyából álló falkában) ugyanígy szembesülne.

Ezzel nemcsak a saját vállunkról, de az övéről is leveszünk egy hatalmas terhet. Óriási stresszt jelent a kutyának, hogy falkavezéreként úgy érzi, ő a felelős a falkájáért (tehát értünk, a családjáért), de mi mégsem akarunk neki folyton engedelmkedni. Gyakran saját magát sem érzi elég erősnek, hogy vigyázzon ránk, de mégis meg kell hogy tegye, hiszen úgy hiszi, mi, a gazdik erre képtelenek lennénk – emiatt lesz aztán bizonytalan, félelemből agresszív, akár depressziós. Gondoljunk bele, mit érezhet olyankor, amikor mi eltávozzunk az ismeretlenbe, ő pedig abban a hitben marad, hogy nem képes minket megvédeni...

A legtöbb kutya nem azért rongál, mert utál egyedül lenni, hanem mert tele van nyugtalansággal (amit csak ekképpen tud levezetni), hogy nem képes megvédeni a falkáját, hiszen nincsen mellette. Ám az olyan kutya, aki tudja, hogy neki ilyen feladata nincs, a falkavezér, a rangban felette állók meg úgyis biztosan vissza fognak térni hozzá – hiszen ők a felelősök érte –, nyugodtan aludva, tombolás nélkül megvárja, amíg a gazdik hazaérnek.

Ugyanez igaz arra a kutyára is, aki agresszívan mindenkinek (embernek, állatnak) nekitámad, mert úgy érzi, az ő dolga a falkája védelme. Ezért hoz önálló döntéseket, és támad ki, holott ez nem az ő feladata lenne. A falkában mindig a falkavezér (ideális esetben a gazdi) dönti el, hogy ki barát és ki ellenség, kitől félünk, és kinek támadunk neki. A rangsorban alatta álló falkatagok őt követik – tehát ha a kutyát megfelelően kezelik, így fog cselekedni.

Vajon miért van az, hogy a kutya otthon olyan szépen hallgat a gazdira, és aztán egy idegen, új ingerekkel teli környezetben nem engedelmkedik, hanem megy a saját feje után? Az ok ugyanaz... Otthon, amikor minden rendben van, amikor nem érheti támadás a falkát, nem kell a terep felderítésével foglalkoznia, nem kell élelem után kutatnia, akkor az engedelmisségi gyakorlatozás kellemes játéknak felel meg a falka többi tagjával. Idegen környezetben azonban felerősödik benne a tudat, hogy neki kell figyelnie az új területre, felmérnie a veszélyeket, döntenie a helyzetekben, ezért nem is foglalkozik az "alatta lévők zaklatásával" (gyere ide, ülj le...) És amúgy is! Miért kellene egy rangban lejjebb elhelyezkedő tagnak engedelmkednie?! Ha viszont a kapcsolat rendben van, akkor tudja, hogy minden parancs azért érkezik a vezértől, hogy képesek legyenek együtt megvédeni a falkát, és neki annyi a feladata, hogy kétkedés nélkül teljesítse a neki szóló utasításokat.

Tudjuk, hogy nehéz, de tényleg megéri... és nemcsak a gazdinak, a kutyának is!

És akkor... **HOGYAN LEGYEK FALKAVEZÉR?**

AJTÓN KI-BEJÁRÁS: Az ajtón, kapun sohase a kutya lépjen ki először, hanem mindig a gazdi(k)! Következésképpen, mindenhol ezt kell alkalmazni, amikor új területre lépünk (a házból az utcára, az utcáról a lakásba, a kutyafuttatóra, ismeretlen helyre stb.)! Ha többen mennek vele valahová, akkor minden ember a kutya előtt megy ki, és legutolsóként ő.

MIÉRT? Ezt a viselkedésformát a farkasoktól vesszük át, hiszen amikor egy falka vadászni megy vagy új területet fedez fel, mindig a falkavezér halad elől, és jelzi az alatta lévő tagoknak, hogy mi a teendő az új helyen. Mi is hasonlóképpen járunk el kutyánkkal.

GYAKORLATI MEGVALÓSÍTÁS: Ha a kutya tud már ülni és helyben maradni, leültetjük a küszöb előtt, és kiadjuk neki a "marad" parancsszót, majd ha már minden ember kiment az ajtón, akkor engedélyezzük, hogy ő is kövessen bennünket. Sohase hagyjuk, hogy magától induljon el, hanem mindig csakis a mi engedélyünkre. Ha közben felállna, mindig következetesen visszaültetjük. Hamar meg fogja tanulni, hogy annál hamarabb mehet, minél rendesebben viselkedik. Amennyiben a kutya még nem tud helyben maradni, egyszerűen a póráz segítségével tartjuk vissza, és amint mi kiléptünk, azután engedjük őt is.

HOGYAN LEGYEK FALKAVEZÉR?

SÉTÁLTATÁS: Soha ne arra menjünk, amerre a kutyánk akarna haladni; ne engedjük, hogy pórázon húzzon minket.

MIÉRT? A falkavezér feladata eldönteni, hogy merre megy a falka vadászni.

GYAKORLATI MEGVALÓSÍTÁS: Minden sétánál próbáljunk más-más útvonalon közlekedni. Amikor a kutyánk elindulna az egyik irányba, mi induljunk el a másikba, ne hagyjuk, hogy ő szabja meg, merre haladjon a falka. Ha muszáj egy adott irányba mennünk, akkor néhány métert tegyünk meg a kutya szándékával ellentétes irányba, majd forduljunk meg, és úgy induljunk valódi úti célunk felé. Ne engedjük, hogy húzza a pórázt és ő vigyen minket sétálni: ha megfeszül a póráz, azonnal álljunk meg, míg vissza nem lazul, vagy csináljunk egy határozott hátraarcot és induljunk az ellenkező irányba. A cél, hogy a kutya rájöjjön: csak akkor juthat előre, ha laza pórázon, a mi iránymutatásunkat elfogadva közlekedik.

ETETÉS: Az élelem kiemelt jelentőségű, ezért nagyon fontos, hogy az étkezéssel is mutassuk kutyánknak, ki a vezér. Mindig mi együnk először, és a kutya csak utánunk. Sohase engedjünk a kunyerálásnak, soha ne adjunk neki asztalról a saját ételünkből, mert ezáltal is maga alá helyezhet bennünket. A kutyának soha ne legyen elől ennivaló! Adjuk neki oda az ételét, és ha nem nyúl hozzá, azonnal vegyük is el előle. Tanulja meg, hogy az étel "ajándék" a vezértől; örüljön, hogy kap enni, és becsülje meg. A kutya nem fog éhen halni – amikor tényleg éhes lesz, azonnal enni fog.

MIÉRT? Egy farkasokból álló falkában is mindig a falkavezér eszik először, és ha ő már jóllakott, akkor engedi a többieket is enni, hiszen elsődleges a falka túlélése szempontjából, hogy a vezér megfelelően táplált legyen; a többi falkatag csak másodlagos. Ugyanezt kell utánoznunk a kutyánkkal is.

GYAKORLATI MEGVALÓSÍTÁS: Játsszuk el a kutyánkkal, hogy először mi eszünk a táljából, és az övé csupán a maradék. Etetéskor az étele tetejére helyezzünk fóliát, és tegyünk rá pár darab virslit, kolbászt vagy sajtot (olyat, aminek jó erős illata van), és nagyon feltűnően eszegessük meg a kutyánk előtt. Hiába ugrál, ugat, lökdösődik, tegyünk úgy, mintha ott sem lenne. Pár perc múlva, amikor már nem ugrál annyira és a virsli is elfogyott, csak a saját ételét dobjuk oda elé, mintha ezt mondanánk neki: "Ez a maradék, ez a tied!" Fontos, hogy ezenkívül tartsunk heti 1 koplalónapot is, amikor a kutya nem eszi. (Növendék kutyáknál heti egy etetést hagyjunk ki.) Ez a kutya egészsége szempontjából fontos, hiszen a farkasokéhoz hasonló ragadozógyomra van, amely a rendszertelen evéshez alkalmazkodott. A koplalónapon ugyanúgy együk meg a táljába helyezett virsliket. Ilyenkor ne legyen a tálban a saját étele, hanem csak az, amit mi eszünk belőle, majd az üres tálat dobjuk a kutyánk elé, és hagyjuk őt magára. "Ma kevés volt a zsákmány, nekem kell ennem, hiszen nekem kell az erő; neked nem jutott, majd talán holnap ehetsz, ha elegendő táplálékot szerzünk vadászatkor..."

JÁTÉK, SÉTA, SIMOGATÁS – NAPI FOGLALKOZÁSOK: Nagyon fontos, hogy mindig minden tevékenységet a gazdi kezdeményez, és a gazdi fejez be. Sohase játsszunk akkor a kutyával, amikor odajön hozzánk, és például leteszi elénk a labdáját. Soha ne akkor simogassuk, amikor odadugja a fejét, ne akkor sétáltassuk, amikor megjelenik a pórázzal a szájában! És ha kiadunk egy vezényszót (ül, fekszik, menj ki a szobából stb.), az mindaddig érvényes, míg más utasítást nem adunk (mehetsz, bejöhetsz stb.)

MIÉRT? Egy jól működő falkában mindig mindent a falkavezér dönt el – így azt is, hogy mikor mit csináljanak éppen a falkatagok. Amikor a kutyánk a kezünkbe adja a labdáját, és mi azonnal játékba kezdünk vele, az ő akaratának engedelmességek, így ezzel alá is rendeljük magunkat a rangsorban.

GYAKORLATI MEGVALÓSÍTÁS: Akkor játsszunk a kutyánkkal, akkor simogassuk meg őt, amikor nem követelőzik. Sohase hagyjunk elől neki játékokat, hiszen neki nem lehet tulajdona – nekünk van tulajdonunk, amit esetleg odaadhatunk neki, majd vissza is vehetjük tőle. (Így a későbbi, tárgyfeltételestől származó morgásokat, harapásokat is el tudjuk kerülni.) Amikor mi úgy gondoljuk, hogy itt a játék, a séta, a simogatás ideje, hívjuk őt magunkhoz, és akkor foglalkozunk vele, de ez sohase olyankor történjen, amikor ott ugrál előttünk, bököd minket az orrával, hogy figyeljünk rá már egy kicsit... Fontos, hogy mi is fejezzük be az adott tevékenységeket. Amikor úgy látjuk, hogy kezdi unni a játékot, a sétát, a simit, akkor mi hagyjuk abba, mondjuk neki, hogy "vége" vagy "elég volt", és utána semmiképpen se foglalkozzunk többet a kutyával; még ha elkezd erőszakoskodni, akkor se. Sose simogassuk kutyánk állát, torkát, mellkasát, mert ez behódoló viselkedésforma: mint amikor az alsóbbrendűek, kölykök az erősebbeknek – azok szája szélét nyalogatva – "puncsolnak". A simogatás mindig felülről érkezen: a kutya fejtetőjére, a nyakán felülre, a hátára, oldalára. Amikor pedig utasítjuk valamire a kutyát, sose hagyjuk, hogy önként felhagyjon vele. Ha pl. fektetésből felül vagy ültetésből elmozdul, mindany-nyiszor tegyük vissza a kutyát az eredeti helyzetbe, míg másra nem adunk engedélyt. A kutyánk még véletlenül se higgye azt, hogy bármikor is felülbíráhatja parancsainkat vagy átveheti tőlünk az irányítást.

HOGYAN LEGYEK FALKAVEZÉR?

HAZAÉRKEZÉS, ELKÖSZÖNÉS: Amikor hazaérünk, sohase köszönjük egyből a kutyának. Mindig először a családot köszöntsük, és 10-15 perc elteltével üdvözljük csak a kutyát. Soha nem köszönünk el a kutyától, egyetlen szó nélkül hagyjuk ott őt, akár 5 percre a boltba, akár egész napra dolgozni, akár két hetes nyaralásra megyünk, és ugyanígy közömbösen viselkedünk visszatértéskor is.

MIÉRT? Egy farkasfalkát megfigyelve azt láthatjuk, hogy a vezér, amikor visszaérkezik a falkájához, sosem foglalkozik rögtön a többi taggal. Először mindig hagyja, hogy őt körülrajongják, de úgy tesz, mintha ott sem lennének a többiek, majd kis idő elteltével kezd csak velük foglalkozni. Ő soha nem kér engedélyt az alsóbbrendű tagoktól, amikor egyedül hagyja őket, és nem is érez lelkiismeret-furdalást emiatt. Ugyanígy kell nekünk is tennünk.

GYAKORLATI MEGVALÓSÍTÁS: Amikor hazaérkezünk, először mindig családtagjainkat üdvözljük. Ha a kutyánknak köszönünk előbb, akkor a család többi tagját automatikusan mögéje helyezzük a rangsorban – még akkor is, ha a kutya minket elfogad falkavezérnek. Vetkőzzünk le, pakoljunk el, és amikor a kutya már nem ugrál, nem rohangál körülöttünk, nem nyüszög, hanem megnyugodott, elvonult a helyére, akkor hívjuk őt magunkhoz – soha ne mi menjünk oda hozzá –, és foglal-kozzunk, játszunk vele, esetleg vigyük le sétálni. (Ha teljesen elfeledkezünk róla, akkor viszont össze is zavarhatjuk, mert azt hiheti, valamiért büntetésben van – erről majd később.) Elmenetelkor egyetlen szó nélkül távozzunk. Ez nem udvariatlanság, kutyánk pontosan érteni fogja, miért teszünk így.

AMIKOR A KUTYÁNK BEÁLL VAGY BEÜL ELÉNK, RÁLÉP A LÁBUNKRA...: Ezek mind-mind a kutya dominanciájának jelei, sose hagyjuk, hogy így tegyen.

MIÉRT? A kutya, amikor úgy érzi, hogy ő a falkavezér, feladatának érzi, hogy megvédje a rangsorban alatta lévő tagokat, és ezért beáll a falkatag és a "világ" közé, hogy cselekedni tudjon. A legtöbb kutyaharapás, kutyatámadás annak a következménye, hogy a kutya maga dönt arról, hogy kit tekint barátnek, kit ellenségnek – és kitámad, holott ez a vezér (a gazdi) hatáskörébe tartozna, és a kutya legfeljebb az ő parancsára léphetne akcióba (lásd rendőr-kutyák, őrző-védő gyakorlatok).

GYAKORLATI MEGVALÓSÍTÁS: Amikor a kutyánk keresztbe áll elénk, elénk ül, rálép a lábunkra, azonnal tiltsuk. Húzzuk őt hátrább, a pórázal a hátunk mögött kerültessük meg magunkat, és ültessük magunk mellé, húzzuk ki a lábunkat az övé alól, és tegyük az ő lába elé! Ha pórázon ki akar támadni, csináljunk határozott hátraarcot, és induljunk az ellenkező irányba: mutassuk, hogy mi nem kívánunk konfliktusba keveredni. Ilyenkor sose várjuk meg, hogy kikerüljenek minket, mert akkor kutyánkat megerősítjük abban, hogy a vélt "ellenséget" neki sikerült elkergetnie. A lényeg, hogy ne engedjük őt irányító pozícióba.

EKHELY: Ne engedjük, hogy a kutyánk az ágyunkban aludjon, fotelunkban üljön.

MIÉRT? A farkasoknál sem aludhatnak az alsóbbrendű tagok a falkavezér helyén, a falkavezér viszont bárkinek a helyén aludhat – ezzel is tudatosítva, hogy ő a vezetője a falkának. Nagyon sok esetben eljut odáig a kutya, hogy a saját ágyukba nem engedi be a gazdait... a következők betartásával ez megelőzhető.

GYAKORLATI MEGVALÓSÍTÁS: A kutyának alakítsunk ki saját kis helyet a lakásban (lehetőleg ez legyen egy nyugodt sarok: kis kosár, pokróc, kutyabox stb.), ahová el tud vonulni, le tud feküdni, ha arra van szüksége. Ha ide visszavonul, ne zaklassuk őt, hagyjunk neki is egy kis szabad teret, azonban néha nyugodtan lépünk oda a helyéhez, tegyük meg benne, hogy megértse, mi bármikor elfoglalhatnánk tőle.

Büntetésből felesleges a kutyát a helyére küldenünk, nem fogja megérteni valódi szándékunkat, hiszen a vacca számára nyugalmat, menedéket jelent. Inkább jelöljük ki neki egy "büntihelyet", ahol jól rálátunk, és parancsoljuk oda helyben maradással. Ha felkelne, helyezzük vissza mindaddig, amíg a büntetés le nem telik.

JUTALMAZÁS, SZIDÁS: A legfontosabb dolog a következetesség. Csak akkor dicsérjük a kutyánkat, amikor éppen jót csinál, és csak akkor szidjuk, amikor éppen rosszat tesz. A büntetés mértéke mindig arányos legyen az elkövetett bűnnel, szintúgy a dicséret is. A bünti vagy jutalom már mit sem ér, ha az elkövetett tett után pár perccel következik, mert nem fogja tudni a kutya összekapcsolni az adott cselekedettel. A kívánt viselkedést mindig erősítsük meg a kutyánkban, míg a nemkívánatosat azonnal tiltsuk, hogy megtanulja, mit várunk el tőle. Azonban ha a rossz viselkedés célja figyelmünk felhívása – pl. ugatás, felugrás –, ne tiltsuk, hisz ezzel a kutya elérné célját, egyszerűen hagyjuk figyelmen kívül, míg abba nem hagyja. Ekkor viszont dicsérjük meg. Sose büntessünk kézzel vagy pórázal! Szükség esetén használjunk egy üres műanyag palackot pár darab kővel megtöltve, amelynek már a hangja elég elrettentő a legtöbb kutya számára. Jutalmazásra megfelelő a jutalomfalat, a játék, a klikker, de mindig legyen mellette simogatás és szóbeli elismerés is, hiszen a kutyának az a legnagyobb jutalom, ha a gazdi kedvében járhat!

HOGYAN LEGYEK FALKAVEZÉR?

A rossztett lehet akár annak is tünete, ha a rangsorban problémák vannak. Ilyen lehet a lopás (nem tiszteli a kutyánk a tulajdonunkat) vagy ha a korábban szobatiszta, egészséges kutya újra bepisil, sőt, ezt jelzi az is, ha (legyen akár szuka, akár kan, ivaros vagy ivartalanított) párzó mozdulatokat végez a mi vagy családtagjaink lábán (azonnal lökjük el, tiltsuk meg neki). Ilyen esetekben a valódi, tartós megoldást mindig a gazdi falkavezéri pozíciójának megerősítése jelenti. – Hogyan?

FALKÁBÓL KIZÁRÁS: A legnagyobb büntetés egy kutya számára a kiközösítés a falkájából. Ez lehet rövid időn át alkalmazva a büntetés egyik formája kisebb rosszások esetén, viszont komolyabb problémák felvetődésénél (pl. emberharapás, erős agresszió, állandó morgás...) ez a megoldás a leghatásosabb.

MIÉRT? Egy farkasokból álló falka megfigyelése közben azt észlelhetjük, hogy ha olyan vezető áll a falka élén, akit a tagok nem tartanak megfelelőnek (mint jelen esetben mi a kutyánkat), ugyanezt az eljárást alkalmazzák vele szemben. Ugyanúgy együtt vonulhat a falkával; ha jut élelem, ugyanúgy ehet ő is, azonban nem kommunikálnak, nem játszanak vele – szó szerint kiközösítik őt, míg rá nem jön, hogy hol van a helye a rangsorban. Így kell nekünk is eljárunk.

GYAKORLATI MEGVALÓSÍTÁS: A kizárás ideje nagyon változó lehet a probléma fajtájától és mélységétől függően. Agresszió esetén minimum 1 hetes időtartammal kell számolnunk, és az elért hatástól függően kell továbblépnünk, illetve folytatnunk a kizárást. Sohase hagyjuk abba a kizárást az első pozitív változás észlelésekor, mert könnyen mélyebbre eshetünk vissza! Komolyabb problémák esetén legkevesebb az 1 hetes időtartamot tartsuk be – áldozzuk fel ezt az időt annak érdekében, hogy cserébe hosszú éveken át gond nélkül élhessünk együtt kutyánkkal.

A kizárás azt jelenti, hogy semmiféle módon nem kommunikálunk, nem lépünk kapcsolatba a kutyánkkal. Mintha nem is létezne: nem szólunk hozzá, nem nézünk rá, nem nyúlunk hozzá és nem is büntetjük. Ha ugrál, ugat, akkor elfordulunk, ellépünk tőle. Ebben az időben nem használunk parancsszavakat sem. A sétáltatás csak pórázon történik, mindennemű kommunikációtól mentesen. A kutyát nem hívjuk magunkhoz, hanem egyszerűen odalépünk hozzá, rácsatoljuk a pórázt, az ajtóban egyetlen szó nélkül, a póráz segítségével hátrahúzzuk, kilépünk előtte, és elindulunk. Figyeljük meg, hogy ő melyik irányba menne – mi épp az ellenkező irányba induljunk, de mindezt szótlanul tegyük. Ne engedjük, hogy feszítse a pórázt. Az etetés a fent leírtak szerint történjen, és az is egyetlen szó nélkül.

A kutya gyakran bevet különféle módszereket, hogy valamilyen módon mégis kivívja a figyelmünket: ilyenkor szokott előfordulni a hosszas ugatás, vonyítás, az ugrálás, a bepisilés, dolgok szétrágása, érzelmi zsarolás... Erőt kell vennünk magunkon, és "lenyelni" kutyánk viselkedését, rendbe hozni az általa megrongált dolgokat, és rá sem nézni, mintha a virág magától esett volna le, vagy a pisi a szőnyegre az égből hullott volna. Ne feledjük: a negatív reakció is reakció! És a kutyánk éppen erre vár! Ha rajtakapjuk, amint ilyesmit csinál, az egyetlen lehetséges módja a fegyelmezésnek a kavicsal töltött műanyag flakon vagy egy 10-20 l-es üres műanyag kanna használata. A flakont, kannát a kutya nem tudja összekötni az emberrel, így nem törjük meg a kizárást, ám mégis elérjük, hogy ne "érje meg" neki egész éjszaka tombolni, vagy lerántani a függönyt... Ilyenkor ne engedjük házat, kertet őrizni, mi magunk nézzük meg mindig, ha kutyánk történést jelez, hisz a falkavezér dolga a falka elsődleges védelme, a kutyát palackkal vagy kannával zavarjuk el. Ha mi otthon vagyunk, kutyánk csak *jelezheti* az idegent – innentől a mi dolgunk az intézkedés; neki nem feladata egész nap megállás nélkül csaholni.

A kizárást az egész családnak be kell tartania!! Mielőtt nekikezdenénk, ülünk le, beszéljük át közösen, és ha belevágunk, csináljuk is végig. Ha csupán a család néhány tagja zárja ki a kutyát és a többiek ugyanúgy szeretgetik, akkor nemhogy nem érünk el eredményt, még ronthatunk is a helyzeten, mivel összezavarjuk a kutyát, és nem tudhatjuk, ez végül milyen reakciót vált ki belőle.

A kizárás végén (amikor letelik az 1 hét, vagy határozott változás áll be a kutya viselkedésben) sose ugorjunk egyből a kutyánk nyakába, hogy "végre hozzád szólhatok!", hanem fokozatosan kezdjük újra foglalkozni vele. Első alkalommal, miután hazaértünk, még legalább fél óráig ne vegyünk róla tudomást, majd ezután hívjuk magunkhoz. Először csak a parancsszavak kerüljenek elő, a dicséret, a simogatás csakis a jól teljesített feladat után jár. A játékkal még várjunk pár napot, és akkor is csak a fent leírt módon tegyük.

Ezeket az apró szabályokat egész életen át tartsuk be, ha azt szeretnénk, hogy mindig, mindenhol jól nevelt legyen a kutyánk. Nem kell megijedni, néhány hét után megszokássá válnak, és már csak azt vesszük észre, hogy mindenki irigykedve szemléli csodálatos néglátabú társunkat.

Szívesen várjuk kérdéseiket, észrevételeiket ezzel a témával kapcsolatban is!
+36-70-620-65-80, info@cerberoskutyaiskola.hu vagy www.facebook.com/cerberoskutyaiskola

Az anyag forrásmegjelöléssel szabadon terjeszthető.

www.cerberoskutyaiskola.hu www.cerberosegyesulet.hu